Paulus und die falschen Apostel

[1]Wollte Gott, ihr hieltet mir ein wenig
Torheit zugut! Doch ihr haltet mir's wohl
zugut.[2]Denn ich eifere um euch mit
göttlichem Eifer; denn ich habe euch
verlobt mit einem einzigen Mann, damit
ich Christus eine reine Jungfrau
zuführte.[3]Ich fürchte aber, dass, wie die
Schlange Eva verführte mit ihrer List, so
auch eure Sinne abgewendet werden von
der Aufrichtigkeit in Christus.[4]Denn wenn,
einer zu euch kommt und einen andern
Jesus predigt, den wir nicht gepredigt
haben, oder ihr einen andern Geist
empfangt, den ihr nicht empfangen habt,
oder ein anderes Evangelium, das ihr nicht
angenommen habt, so ertragt ihr das wohl
gern.[5]Denn ich meine, ich sei nicht
weniger, als die Über—Apostel sind.[6]Und
auch wenn ich ungeschickt bin in der
Rede, so bin ich‘s doch nicht in der
Erkenntnis. Sondern in jeder Hinsicht und
in allem sind wir bei euch bekannt.[7]Oder
habe ich gesündigt, als ich mich erniedrigt
habe, damit ihr erhöht würdet? Denn ich
habe euch das Evangelium Gottes ohne
Lohn verkündigt[8]und habe andere
Gemeinden beraubt und Geld von ihnen
genommen, um euch dienen zu
können.[9]Und als ich bei euch war und
Mangel hatte, fiel ich niemanden zu Last.
Denn meinen Mangel haben die Brüder
erstattet, die aus Mazedonien kamen. So
bin ich in allem euch nicht zur Last
gefallen und will es auch weiterhin so
halten.[10]So gewiss die Wahrheit Christi in
mir ist, so soll mir dieser Ruhm in den
Ländern Achajas nicht verwehrt
werden.[11]Warum das? Weil ich euch nicht

پولُس و رسولان دروغین

[1]کاش که مرا در اندک جهالتی متحمّل شوید و متحمّل
من هم می‌باشید.[2]زیرا که من بر شما غیور هستم به
غیرت الٰهی؛ زیرا که شما را به یک شوهر نامزد
ساختم تا باکرهای عفیفه به مسیح سپارم.[3]لیکن
می‌ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوّا را فریفت،
همچنین خاطر شما هم از سادگی ای که در مسیح
است، فاسد گردد.[4]زیرا هرگاه آنکه آمد، وعظ می‌کرد
به عیسای دیگر، غیر از آنکه ما بدو موعظه کردیم، یا
شما روحی دیگر را جز آنکه یافته بودید، یا انجیلی
دیگر را سوای آنچه قبول کرده بودید می‌پذیرفتید، نیکو
می‌کردید که متحمّل می‌شدید.[5]زیرا مرا یقین است که
از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستم.[6]امّا هرچند در
کلام نیز امّی باشم، لیکن در معرفت نی. بلکه در هر
امری نزد همه کس به شما آشکار گردیدیم.[7]آیا گناه
کردم که خود را ذلیل ساختم تا شما سرافراز شوید
در اینکه به انجیل خدا شما را مفت بشارت
دادم؟[8]کلیساهای دیگر را غارت نموده، اجرت گرفتم تا
شما را خدمت نمایم و چون به نزد شما حاضر بوده،
محتاج شدم، بر هیچ‌کس بار ننهادم.[9]زیرا برادرانی که
از مکادونیه آمدند، رفع حاجت مرا نمودند و در هرچیز
از بار نهادن بر شما خود را نگاه داشته و خواهم
داشت.[10]به راستی مسیح که در من است قسم که
این فخر در نواحی اخائیه از من گرفته نخواهد شد.[11]از
چه سبب؟ آیا از اینکه شما را دوست نمی‌دارم؟ خدا
می‌داند![12]لیکن آنچه می‌کنم هم خواهم کرد تا
ازجویندگان فرصت، فرصت را منقطع سازم تا در
آنچه فخر می‌کنند، مثل ما نیز یافت شوند.[13]زیرا که
چنین اشخاص رسولان کَذَبه و عمله مکّار هستند که
خویشتن را به رسولان مسیح مشابه می‌سازند.[14]و
عجب نیست، چونکه خودِ شیطان هم خویشتن را به
فرشته نور مشابه می‌سازد.[15]پس امر بزرگ نیست که
خدّام وی خویشتن را به خدّام عدالت مشابه سازند که
عاقبت ایشان برحسب اعمالشان خواهد بود.

عذاب پولُس برای کلیسای مسیح

[16]باز می‌گویم: کسی مرا بی‌فهم نداند والاّ مرا چون
بی‌فهمی بپذیرید تا من نیز اندکی افتخار کنم.[17]آنچه
می‌گویم از جانب خداوند نمی‌گویم، بلکه از راه

RLT © Copyright 2018 logoshouse.com | OPV © Copyright 2019 logoshouse.com

liebhaben sollte? Gott weiß es.[12]Was ich
aber tue, das werde ich auch weiterhin
tun, und denen die Gelegenheit nehmen,
die Gelegenheit suchen, sich zu rühmen,
sie seien wie wir.[13]Denn solche sind
falsche Apostel, betrügerische Arbeiter
und verstellen sich als Apostel
Christi.[14]Und das ist auch kein Wunder;
denn er selbst, der Satan, verstellt sich als
Engel des Lichts.[15]Darum ist es auch
nichts Großes, wenn sich auch seine
Diener verstellen als Diener der
Gerechtigkeit; deren Ende wird sein nach
ihren Werken.

Leiden des Apostels im Dienst

[16]Ich sage abermals: niemand halte mich
für töricht; wenn aber doch, so nehmt
mich an als einen Törichten, dass ich mich
auch ein wenig rühme.[17]Was ich jetzt rede,
das rede ich nicht als im HERRN, sondern
wie in Torheit, weil wir so in das Rühmen
gekommen sind.[18]Da viele sich rühmen
nach dem Fleisch, will ich mich auch
einmal rühmen.[19]Denn ihr ertragt gern die
Narren, ihr, die ihr klug sein wollt.[20]Ihr
ertragt es, wenn euch jemand knechtet,
wenn euch jemand ausnützt, wenn euch
jemand gefangen nimmt, wenn euch
jemand erniedrigt, wenn euch jemand ins
Gesicht schlägt.[21]Zu meiner Schande muss
ich gestehen, dazu waren wir zu schwach.
Wo aber jemand kühn ist — ich rede in
Torheit! —, da bin ich auch kühn.[22]Sie sind
Hebräer? — Ich auch! Sie sind Israeliten?
— Ich auch! Sie sind Abrahams
Nachkommen? — Ich auch![23]Sie sind
Diener Christi? — Ich rede töricht: Ich
bin's wohl mehr! Ich habe mehr
gearbeitet, bin öfter gefangen gewesen,

بی‌فهمی در این اعتمادی که فخر ما است.[18]چونکه
بسیاری از طریق جسمانی فخر می‌کنند، من هم فخر
می‌نمایم.[19]زیرا چونکه خود فهیم هستید، بی‌فهمان را
به خوشی متحمّل می‌باشید.[20]زیرا متحمّل می‌شوید
هرگاه کسی شما را غلام سازد، یا کسی شما را فرو
خورد، یا کسی شما را گرفتار کند، یا کسی خود را بلند
سازد، یا کسی شما را بر رخسار طپانچه زند.[21]از روی
استحقار می‌گویم که گویا ما ضعیف بوده‌ایم. امّا در
هرچیزی که کسی جرأت دارد، از راه بی‌فهمی
می‌گویم من نیز جرأت دارم.[22]آیا عبرانی هستند؟ من
نیز هستم! اسرائیلی هستند؟ من نیز هستم! از ذریّت
ابراهیم هستند؟ من نیز می‌باشم![23]آیا خدّام مسیح
هستند؟ چون دیوانه حرف می‌زنم، من بیشتر هستم!
در محنتها افزونتر، در تازیانه‌ها زیادتر، در زندانها
بیشتر، درمرگها مکرّر.[24]از یهودیان پنج مرتبه از چهل
یک کم تازیانه خوردم.[25]سه مرتبه مرا چوب زدند؛ یک
دفعه سنگسار شدم؛ سه کرّت شکسته کشتی شدم؛
شبانه‌روزی در دریا بسر بردم؛[26]در سفرها بارها؛ در
خطرهای نهرها؛ در خطرهای دزدان؛ در خطرها از قوم
خود و در خطرها از امّت‌ها؛ در خطرها در شهر؛ در
خطرها دربیابان؛ در خطرها در دریا؛ در خطرها در
میان برادرانِ کَذَبَه؛[27]در محنت و مشقّت، در بیخوابیها
بارها؛ در گرسنگی و تشنگی، در روزه‌ها بارها؛ در
سرما و عریانی.[28]بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن
باری که هر روزه بر من است، یعنی اندیشه برای همهٔ
کلیساها.[29]کیست ضعیف که من ضعیف نمی‌شوم؟ کِه
لغزش می‌خورد که من نمی‌سوزم؟[30]اگر فخر می‌باید
کرد از آنچه به ضعف من تعلّق دارد، فخر
می‌کنم.[31]خدا و پدر عیسی مسیح خداوند که تا به ابد
متبارک است، می‌داند که دروغ نمی‌گویم.[32]در دمشق،
والیِ حارث پادشاه، شهر دمشقیان را برای گرفتن من
محافظت می‌نمود.[33]و مرا از دریچهای در زنبیلی از
باره قلعه پایین کردند و از دستهای وی رستم.

RLT © Copyright 2018 logoshouse.com | OPV © Copyright 2019 logoshouse.com

ich habe mehr Schläge erlitten, ich bin oft
in Todesnöten gewesen.[24]Von den Juden
habe ich fünfmal erhalten vierzig Streiche
weniger eins;[25]ich bin dreimal geschlagen,
einmal gesteinigt worden, dreimal habe
ich Schiffbruch erlitten, einen Tag und
eine Nacht lang trieb ich über die Tiefen
des Meeres;[26]ich bin oft gereist, ich bin in
Gefahr gewesen durch Flüsse, in Gefahr
unter Räubern, in Gefahr unter Juden, in
Gefahr unter Heiden, in Gefahr in Städten,
in Gefahr in der Wüste, in Gefahr auf dem
Meer, in Gefahr unter falschen
Brüdern;[27]in Mühe und Arbeit, in viel
Wachen, in Hunger und Durst, in viel
Fasten, in Frost und Blöße;[28]das zusätzlich
zu dem, was sich sonst täglich an Last
zuträgt, und die Sorge für alle
Gemeinden.[29]Wer ist schwach, und ich
werde nicht schwach? Wer erleidet
Ärgernis, und ich brenne nicht?[30]Wenn ich
mich denn rühmen soll, will ich mich
meiner Schwachheit rühmen.[31]Gott, der
Vater des HERRN Jesus Christus, der
gelobt sei in Ewigkeit, weiß, dass ich nicht
lüge.[32]In Damaskus bewachte der
Statthalter des Königs Aretas die Stadt der
Damaszener und wollte mich gefangen
nehmen,[33]und ich wurde in einem Korb
durch ein Fenster die Mauer
heruntergelassen und entrann seinen
Händen.

RLT © Copyright 2018 logoshouse.com | OPV © Copyright 2019 logoshouse.com